

Prace rozpoznawcze

Podczas spacerów badawczych zadaliśmy sobie pytanie: „na czym można usiąść w Warszawie?”. Każdy członek zespołu badawczego przespacerował się sam wybraną ulicą, aby zaobserwować miejsca, w których można usiąść, oraz wykonać dokumentację wszelkich form nadających się do siedzenia. Wybrane efekty spacerów badawczych prezentujemy poniżej.

Ryc. 3. Ławka przy ul. Międzynarodowej (fot. Beata Tomczak)

Ryc. 4. Ławka przy ul. Szczęśliwickiej (fot. Konrad Gałuszko)

Ryc. 5. Ławka przy ul. Szczęśliwickiej (fot. Konrad Gałuszko)

Ryc. 6. Ławki na terenie osiedla przy ul. Szczęśliwickiej (fot. Konrad Gałuszko)

Ryc. 7. Ławki przy ul. Stawki (fot. Paulina Olszak)

Ryc. 8. Ławka przy ul. Biało-brzeskiej 68 (fot. Konrad Gałuszko)

Ryc. 9. Ławki typu warszawskiego przy Al. Ujazdowskich (fot. Denys Kaidalov)

Ryc. 10. Ławki przy al. Waszyngtona (fot. Beata Tomczak)

Ryc. 11. Ławki przy ul. Stawki, teren Wydziału Psychologii UW (fot. Paulina Olszak)

Ryc. 12. Ławki przy ul. Dzikiej (fot. Paulina Olszak)

Ryc. 13. Ławka przy al. Jana Pawła II (fot. Paulina Olszak)

Ryc. 14. Ławka przy ul. Międzynarodowej (fot. Beata Tomczak)

Ryc. 15. Ławka przy ul. Międzynarodowej (fot. Beata Tomczak)

Ryc. 16. Ławki przy ul. Świętokrzyskiej (fot. Aleksandra Rudol)

Ryc. 17. Ławki przy ul. Krakowskie Przedmieście (fot. Aleksandra Rudol)

Ryc. 18. Ulica Broniewskiego, na odcinku około 600 m rozmieszczono w równych odstępach kilka ławek (fot. Kamila Molga)

Ryc. 19. Ławki na przystanku tramwajowym przy al. Jana Pawła II (fot. Paulina Olszak)

Ryc. 20. Wiata przystankowa z ławką przy ul. Szczęśliwickiej (fot. Konrad Gałuszko)

Ryc. 21. Wiata przystankowa z ławką przy ul. Stawki (fot. Paulina Olszak)

Ryc. 22. Wiata przystankowa z ławką przy al. Jana Pawła II (fot. Paulina Olszak)

Ryc. 23. Miejsca do siedzenia – przystanek, murki przy ul. Stawki (fot. Paulina Olszak)

Ryc. 24. Murek, na którym siadają ludzie, przy ul. Międzynarodowej (fot. Beata Tomczak)

Ryc. 25. Szerszy zewnętrzny parapet, na którym można usiąść, przy ul. Stawki (fot. Paulina Olszak)

Ryc. 26. Murek, na którym siadają ludzie, przy ul. Stawki (fot. Paulina Olszak)

Ryc. 27. Szerszy zewnętrzny parapet przy ul. Muranowskiej (fot. Paulina Olszak)

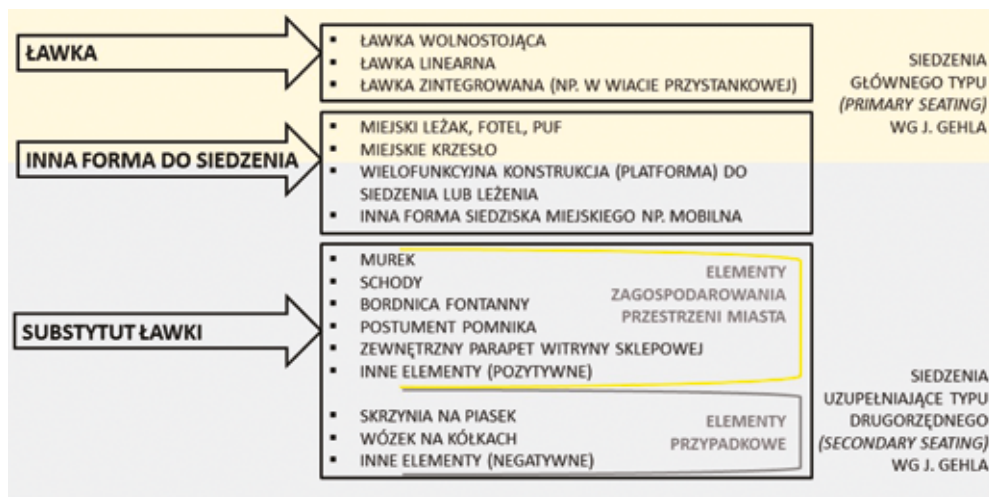
Ryc. 28. Brak ławek przy ul. Szczęśliwickiej (fot. Konrad Gałuszko)

Ryc. 29. Brak miejsc do siedzenia przy ul. Wawelskiej (fot. Aleksandra Rudol)

Większość badanych ulic była pozbawiona ławek, na niektórych występowały pojedyncze ławki, a czasem jedynymi miejscami do siedzenia były te, które umieszczono w wiatach przystankowych lub przy nich. Na ulicach, przy których stały ławki, przeważały formy bez oparcia.

Wnioski z przeprowadzonych spacerów badawczych, przeglądu literatury oraz obserwacji własnych pozwoliły na opracowanie wstępnego podziału miejsc do siedzenia w mieście. Poniższe zestawienie (ryc. 30) zostało oparte na podziale zastosowanym przez Jana Gehla [2009] na siedzenia głównego typu (beżowe tło) oraz siedzenia uzupełniające (szare tło). W naszym autorskim podziale z całego spektrum elementów, na których można siedzieć w mieście, wyróżniliśmy trzy główne grupy: ławki, inne formy do siedzenia oraz substytuty ławek. W ramach substytutów ławek wskazaliśmy ich „pozytywne” przejawy, czyli wszelkie formy zagospodarowania, detale urbanistyczne, na których można wygodnie usiąść lub przysiąść, oraz te „negatywne”, czyli wszystkie elementy, z których korzystają ludzie, ponieważ nie mają żadnej alternatywy.

Ryc. 30. Podział miejskich form służących do siedzenia (opracowanie własne: Maja Skibińska)

W tym miejscu warto podkreślić, że cechą komfortowej przestrzeni miejskiej jest według Gehla występowanie w niej rozmaitych miejsc do siedzenia. Jego zdaniem cała przestrzeń publiczna powinna przypominać „krajobraz do siedzenia”, czyli zapewniać rozmaite możliwości siedzenia.